

LETEM SVÄŠTEM A ZASE ZPÄ•TKY

Nedäle, 24 listopad 2019

Lidi si prej zvyknou i na Äjbenici. To jÄj si zvyknul na obÄ•asnej pobyt v mrÄ•avÄ½ Ä•ernÄ½ taÄjce, do kterÄ½ mne paniÄ•ka jednoho dne narve a pak nÄjsleduje delÄjÄ- nezÄjÄ¾ivnÄj cesta, kterÄj je vÄjak pokaÄ¾dÄ© zpÄ™Ä-jemÄ`ovÄjna vÄjema m neuvÄjÄ™itelnejma pochoutkama. Nojo, znÄjte to, tyhle letiÄjtnÄ- salÄ¾nky, tam vÄjm dÄjvajÄ- vÄci... a jÄj pokaÄ¾dÄ© nÄco bÄjjeÄ•nÄ©ho taky ulovÄ-m. Respektive - dostanu odpustek. TentokrÄjt to bylo nÄco z mÄ¾Ä™e, moc fajn.

MÄj

drahÄj panÄ-
ovÄjem na tu svou zvÄ>davou nÄjturu a mlsnej jazyk div neodeÄjla do vÄÄ•nÄ½ch

loviÄjÄ¥, protoÄ¾e ä€žmusela
ochutnatâ€oe. A jelikoÄ¾e je alergickÄj snad i sama na sebe, tak to s nÄ- bylo

zase

docela zÄjbavnÄ½â€ SamozÄ™ejmÄ>, Ä¾e takovÄ½ ty pÄ-chadla, co vyfasovala od doktorÄ-, s sebou nemÄjla, proÄ• taky, Ä¾e? Ale nakonec to ustÄjla. Jedno "to nÄco" bylo takovÄ½ divnÄ½, svÄ•tle rÄ•Ä¾ovÄ½, jako z faldÄ- a zatoÄ•enÄ½, dalÄjÄ- maso z nÄjakÄ½ ryby, prej nezvykle upravenÄ½. Nakonec jsem to

dostal vÄjecho jÄj, ona si jen kousla a prej to ÄoplňÄ- staÄ•ilo. RozhodnÄ-

pro to povyraÄ¾enÄ- s nÄ- urÄ•itÄ>. TÄjil

jsem se do parku. PÄ™eci jen je tam o pÄjr chlupÄ- volnÄji neÄ¾e na ulici.

Ale, jak to asi v Americe musÄ- bejt, kdyÄ¾ uÄ¾e, tak maxi. PodÄ•vejte, jakÄ© tam jsou laviÄ•ky... Ty by se hodily asi spÄ-Aj do Prahy, tam se pÄ™eci lidi vÄ-c houfujou, ne?

Bylo to celÄ½

vÄjecho nesmÄ-rnÄ- fajn a plnÄ½ zÄjÄ¾itkÄ-. Tedy, ten svÄt na druhÄ½ stranÄ>. Sice jsem vÄtÄjina musel bÄ½t dÄ•snÄ- tÄ•snÄ- u nÄ-, protoÄ¾e v New Yorku psy sice nesmÄ-rnÄ- milujou, ale vymysleli proti nim hafo zÄjkazÄ-: nesmÄj totiÄ¾ skoro nikam. NesmÄj do autobusu, do metra, do obchodÄ-, do restauracÄ-, kamkoliv vÄjs vlastnÄ- napadne. Jen na pÄjr centimetrÄ- od svÄ½ho Ä•lovÄ-ka. Ä mytec. ChÄ-ze pozvolnÄj, bÄh vylouÄ-en.

A ä€“ ticho,

ticho prosÄ-m, rozhodnÄ- neÄjtitÄ-kat, jÄ-t rovnÄ>, chovat se vzdÄ>lanÄ>. ChraÄ^ vÄjs ruka policajtova, abyste na nÄ>koho koukli a houkli. NatoÄ¾e skoÄ•iliâ€ tady jsem byl zcela ilegÄjlnÄ- vypuÅjtÄ>n, bylo taky asi Äjeno... JeÄjtitÄ-

k tomu, Ä¾e psy tam hodnÄ- milujou: v naÄjem domÄ- na patÄ™e je vÄ¾dy 14 bytÄ- a skoro v kaÄ¾dÄ©m je pes. A tÄch pater tam je... KdyÄ¾ tam nenÄ- pes, tak koÄ•ka. KoÄ•ky jsou doma furt, psi chodÄ>j rÄjno a veÄer s pÄjnem nebo panÄ-, pÄ™es den pÄ™Ä-padnÄ- do Äjkolky. TÄch je tu asi stejnÄ- jako prÄjdelen nebo manikÄ°r a pedikÄ°r. Moc.

Ä kolka,

to je nÄco zvenku jako obchod, zevnitÄ™ vÄtÄjÄ- pokoj, kde je hafo hafanÄ-.

Mezi nimi chodÄ- obÄ•as dvounÄ¾ec s hadrem a utÄ-rÄj, co tam pÄ™ibylo. A tak je to tam pÄ™es den, neÄ¾e si pro nÄ- zas pÄ™ijdou. Tedy pro psy, ti uklizeÄ•i jen vyberou penÄ-ze a odejdou po svejch sami.

TakÄ¾e kdyÄ¾

jde na jednÄ½ stranÄ- ÄjrokÄ½ ulice Ä•lovÄ- k se psem, ten pÄ™Ä-padnÄ½ druhÄ½, co vede taky chlupatÄ½ho, si to hned Äjir ÄoplňÄ- stranu druhou, abyhom se snad nijak nedrÄ•Ä¾iliâ€! I kdyÄ¾ ä€“ tam Ä¾ÄjdňÄ½ drÄ•Ä¾enÄ- nepÄ™ipadÄj v Ä°vahu.Jsem si vÄjiml, Ä¾e Ä•tyÄ™nohÄ½ holky a kluci uÄ¾-

nemajÃ- Å¾ÃjdňÃ½ skutečnÃ½ pohlavÃ-, neb to jim velmi brzo sebral veterinÃjÃ™. Ono, co taky by s tim vlastnÃ tam v tÃ½ zemi mohli dÃ›lat, Å¾ejo. TÃ™eba jo, ale vÅjichni, co jsem je potkal, tak mÃ›li pohlavÃ- âžnou nejmâœe.

LÃ-bilo

se mi

chodit ulicema a uÅ¾il jsem si coby super-ÄichaÄ. Ty pytleâ€!. Na ty se vÅ¾dycky dÃ›snÃ tÄjÃ-m, a nechÃjpu paniÄku, proÄ si vona taky nechce Äichnout. Jo, ten nÃjbytek, a jinÃ½ krÄjmy, co tam jsou, to ji zajÃ-mÃj, ale ty tajemnosti v pytylech... To je vÅjim nÃ›co neuvÃ-Å™itelnÃ½hoâ€! A nÃ›kdy jsou ty haldy vyÅjÃjÃ- neÅ¾ auta, co stojej vedle.

TÄch vÅ-nÃ- vÅjudeâ€! KaÅ¾dÃ½ den novej pÅ™Ã-sun. BÄhem dne to vÅjecho seÅ¾ere obrovskÃj obluda, do kterÃ© to nahÃjÅ¾ou pÅjnovÃ©, co jdou pÅ™i nÃ-a kolem, pytle sbÃ-rajÃ-a do obludy hÅjzejÃ-. Jak se to tam vÅjecho vejde, to nechÃjpe ani moje paniÄka. Libila se mi ta voda, co obÄ-as crÄela zhÅry. To fakt nejni dÃ©jÃjÃ¥, co vy znÃjte... tohle je na plnÃ½ pecky puÅjtÃ-nÃj sprcha. A vÅ-tr... To vyjdete do ulic, najednou zaÄne sezhora do vÅjs pÅjlit nÃ-jakÃj obrovskÃj vodovodnÃ-hadice, nejsou ulice, ale potoky, vÅjude lÄ-tajÃ-deÅjtnÃ-ky, a mezi tÄ-m kIÄ-ÄopÃ-Äo chodÃj lidi. Jsou zvyklÃ-. StejnÃ to trvÃj jen pÅjr minut... Jednou byly ulice i plnÃ½ vÅtvÃ-, co je vÅ-tr natrhal. Sem se i docela bÄjil, Å¾e rovnÃ-Å¾ odlÃ-tnu nÃ›kam do prýÃ-...

KdyÅ¾

jsme pÅ™ifrÃ-eli, bylo furt pÅ™es pÄ-tatÅ™icet ve stÃ-nu, nÃjdhera; kdyÅ¾ jsme zas za sebou naposledy zavÃ™eli dveÅ™e, tak bylo uÅ¾i kolem pÅ-ti pod nulou, taky nÃjdhera. To uÅ¾i jsem ale byl navleÄ-en do pÅ™Ã-ÅjernÃ½ho trika, jednak abych vypadal menÅjÃ-, druhak abych snad nenastydli. Fakt je, Å¾e po jednÃ½ z posledních prochÃjzek fest studenym veÄ-rem, kdy se paniÄka s nÃ-jakym jinym psÃ-m partnerem zakecala, a my dva ÄubÃjci na sebe jen tak ve stoj trapnÃ-zÃ-rali, tak jsem pak celou noc a pÅ™Ã-ÄjtiÄ-den schvÃjlnÃ-prokajal. NemÃj mi bejt nevÅrnÃj. Pelech.

Jo, mÃj ho tam, stejnÃ tak i tady, ale to je spÃj-Åj jen takovÃ½ truc mÃ-sto, kdyÅ¾ uÅ¾i jÃ-m dost. Jinak ji toleruju ve svÃ½ posteli... Dokonce mi uÅjila mÃj vlastnÃ-polÅjtiÄ-Å™. Jeden mÃj na oknÃ, druhÃ½ na tÃ½ posteli. (Si myslÃ-, Å¾e budu spÃjt, tam, kde naÅ™Ã-dÃ...) NejradÃji, kdyÅ¾ ona si v noci lehne na bok, tak si dÃj ho hlavu na jejÃ-lejtko, to je tak sprÃjvnÃj mÃ-ra na mÃj polÅjtiÄ-Å™... Dneska

jsme prej mÃjli jÃ-t na stÃ™Ã-hÃjnÃ-, tedy jÃj. Neroste mi srst, neb jsem extrabuÅ™t, rostou mi vlasy a to Å¾e docela fest rychle. TakÅ¾e pÅ™ed odletem jsem je mÃj asi 13 cm dlouhÃ½ a vypadal docela jako feÅjcky prostorovÃ-prostornnej kus Äokla. JenÅ¾e - ona vzala kbelÃ-k a nÃ-Å¾ky a stÃ™Ã-hala a stÃ™Ã-hala... Jsem tudÃ-Å¾e neuvÃ-Å™itelnÃ hnusnÃ- ohlodanej, kbelÃ-k byl plnej a zase uÅ¾i vypadÃj jako pes z Pidipes. Prej to bylo kvÃ-lí letadlu, Å¾e jako Ä³br pes bych musel do zavazadlovÃ½ho prostoru. Tak to jsem drÅ¾el a ani se nehnul... NeschÃjpu,

protoÄ sebou tahala tu obrovskou kenelku, kdyÅ¾ ji vezla nerozbalenou zase zpÃjtky, ale pamatuju si perfektnÃ tu hysterii minule, kdyÅ¾ nÃjs jeden tamÅjÅjÃ- "inteligent-managor" odmÃ-tl odbavit, prostÃ nepustil nÃjs do letadla! OficiÅlnÃ mÃj taÅjka pÅ™esnÃ danÃ½ rozmÃ-ry, Ä³okl plus taÅjka mÃj mÃ-t maximÅjlnÃ osm kilo (my dva, taÅjka a jÃj, mÃjme Äjest); pes si v nÃ- mÃj pohodlnÃ sednout, lehnout, pÅ™Ã-padnÃ se jakkoliv vrtÃ-t ze strany na stranu, tam a zpÃ-t. A hlavnÃ: tahle moje taÅjka splÅ-uje pÅ™edpisy - vejde se pod sedadlo, kde mÃj po dobu letu bejt. Ale

ten minulej magor Ä™Ã-kal, Å¾e pes tam musÃ- stÃjt, mÃ-t jeÅjtÃ nad hlavou volno a v tÃ½ taÅjce chodit... Holt si to spletli s tou Ä³br umÅlohmotnou ÄjkatulÃ-, ve kterÃ½ cestujou velikÃ½ psi dole v letadle, v zavazadlovym prostoru. No, pokud by to tedy bylo podle toho magora, tak protoÅ¾e ta kisna mÃj skoro metr na vejÅjku, tak nevím, pod jakÃ½ sedadlo by ji chtÄj dÃjt. JenÅ¾e

- na letiÅjt byl a je pÅjnen on, on Ä™ekl ne, a bylo to... Proto jsme tedy tu "kenelku" tahali tam a zpÃjtky po zemÅ>kouli, a zbytecÅnÃ.

TentokrÃjt ale pan magor neslouÅ¾il... Bylo to tam fakt hezkÃ½, to musim uznat - ale tady, na naÅjÃ- jihomÃ-stskÃ½ louce, tady, kde se mÃ-Å¾u honit a blbnout s plno kÃjmoÅjema - tak tady je fakt psÃ- rÃjj.

VÅjÅj zpravodaj KAYO

(jo, mÃjí prej vyÅ™Ãdit - paniÄ•ka je zdrchanÃj, mÃjí v sobÄ› pÅ™ehozenÃ½ hodiny, tak se vomlouvÃj)